

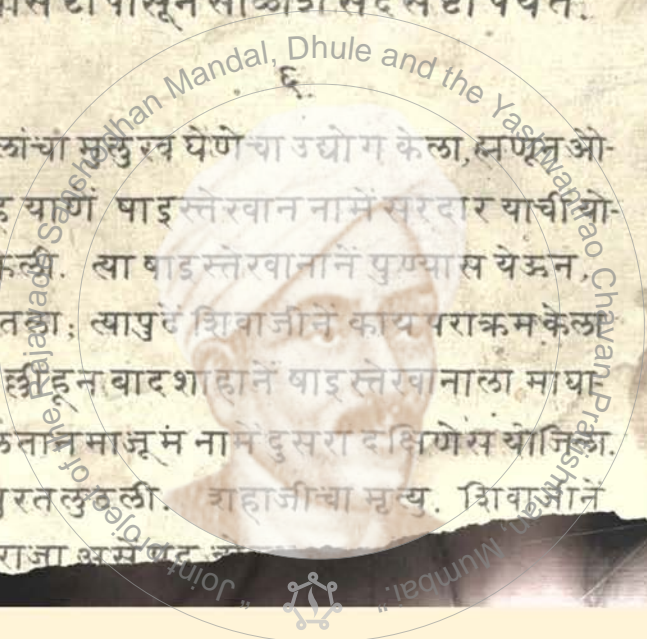
K. Sakhya
(४१)

यांचे काय पराक्रम केला ते. विजापुरचा बादशा-
हादिलशाह, याणें शिवाजीनें घेतलेला मुलुरुव आ-
स न्य सुद्धा येऊन सोडविला ते. पुनः शिवाजीनें कित्केक
किल्ले घेतले ते, व त्याचे बापास जाणें धरून विजापुरीं नेला
तो बाजी घोरपडा, त्यास सांपडला, त्याला मारुन त्याचें गांव
धोक ते जाळिले. सावंताच्या वाडी प्रांत शिवाजीनें घेतला
तो प्रकार. विजापुरकराशीं तह केला ते वर्तमान. शाहा-
जी शिवाजीचे भेटीस आला ते प्रकरण. रायगड किल्ल्या-
ची गोष्ट. शिवाजीचें लश्कर किती होते ते व त्याचे मुलरवा-
ची हद्द किती होती ते.

सोळाशें बासष्टां पासून सोळाशें सदसष्टां पर्यंत.

भाग सह

शिवाजीनें मोंगलांच्या मुलुरुव घेणेचा उद्योग केला, म्हणून ओ-
रंगजेब बादशाह याणें पाइस्तेरवान नामें सरदार याची यो-
जना दिल्लीहून केली. त्या बादस्तेरवानानें पुण्यास येऊन,
चाकण किल्ला घेतला; त्यापुढें शिवाजीनें काय पराक्रम केला
ते प्रकरण. दिल्लीहून बादशाहानें पाइस्तेरवानाला माघा-
रा बोलावून, सुलतानिमाजूम नामें दुसरा दक्षिणेस योजिला.
शिवाजीनें सुरत लुटली. शाहाजीचा मृत्यु. शिवाजीनें
आपल्ये नावास राजा असणें द

ग घडला. त्यापुढे शिवाजी बादशाहाचे भेदीस दिल्लीसे गे-
ला, तेव्हा औरंगजेबाने त्याला बंदीत ठेविला असता, त्याने
आपला जीव कोणे प्रकारे वाचविला. विजापुरकरांशी, ज-
यशिंग लढला, त्याचा विशेष प्रकार. त्या जयशिंगाने वि-
जापुरास घेरा घातला असता, त्याहीं तो मार्गे हटविला; तो
जयशिंग त्राघारा दिल्लीस जात असतां वाटेनें मृत्यु पावला.

सोळाशें सदसष्टांपासून सोळाशें एकुणहत्तरपर्यंत

भागसातवा

७

परत

३६

सुलतानमाजूम, आणि जयशिंग, यांच्या स्वभावाचा प्र-
कार. त्याचे योगेंकरून, शिवाजीस बादशाहाकडून कां-
हीं उपकार घडला. विजापुरकरांशी आणि मोंगल लोकां-
शी सहा जाला. विजापुरकर व गोंवळकोडकर, याणीं ब-
र्षास शिवाजीला खंडणी घ्यावी असा नेम ठरला. गोवें आ-
णि जंजिरा घ्यावयास शिवाजी गेला, परंतु जयन पावला.
शिवाजी आपल्ये मुलखी व सुलाचा बलशकराचा बंदोबस्त
करीत असतां लोक नाना प्रकारचा अटकळी करीत होते तें.
त्याणे कायदे चालविले, तो प्रकार. त्याचे जवळ
राज्यकारभार चालविणारे, कोण कोण कसकसे होते तें प्र-
करण.

शिवाजीने रवानदेश लुटला, आणि वसुलाची चवथाई प्रतिवर्षी घेत जावी, असे ठरले, व ओंढा पादा व साल्हेर, हे किल्ले घेतले.

मोंगल लोक शिवाजीस जिंकावयास आळस किंनिमित्त करीत होते तें. मोंगलांचा राज्यांतून दक्षिणदेशाचा कांहीं नवा बंदो-

बस्त जाला तो. मराठे लोक व मोंगल लोक यांचे युद्धांत मराठे जय पावोन मोठे विख्यात जाले. तें प्रकरण. शिवाजीचें

आणि इंग्रजांचें कांहीं बोलणें जालें तें. शिवाजीनें गोंवळकोंड्यामध्ये स्वारी केली असतां, त्याचे पाठिमागे जंजिन्याहून.

आणि सुर्तेहून, लढाऊ गलबतें येऊन समुद्रतीरचे त्याचे गांव लुटले. विजापुरचा बादशाह अहमदिलशाह याचा

मृत्यु. शिवाजीनें डुबळी वीहर लुटले; आणि विजापुरचे सरकाराशी युद्ध केलें.

शिवाजी आणि प्रतापराव, यांमध्ये कांहीं वैमनस्य पडलें. शिवाजीनें कांहीं क्रोधें करून निघून

पाठविला म्हणून, तो प्रतापराव विजापुरचे लश्कराशी युद्ध करून मृत्यु पावला.

त्या युद्धांत मराठे सरदार कोण कोण होते, त्याणीं आपलें लश्कर वांचवून विजापुरकरांचा लश्कराचा पराभव केला. आणि शिवाजीनें त्याचा सन्मान केला.

शिवाजीला राज्याभिषेक जाला. त्याणें इंग्रज लोकांशी तडक केला, व कित्येक वर्षे किल्ले बांधिले; त्या शिवाजीचे शरीरी सातान्या म-

सोळाशें सत्याहत्तरांपासून सोळाशें ऐशींपर्यंत

भाग नववा

शिवाजी कर्नाटक प्रांत घ्यावयास गेला तो प्रकार. तो शिवाजी तिकडे जाताना, वाटेनें देवस्थान पाहून तपस्या करावयास गेला. त्याणें कर्नाटकीं जाउन युद्ध कोणे प्रकारें केलें तें.

त्याचा सावत्र भाऊ व्यंकाजी, याशीं बोलणें झालें तो मोंगल आणि विजापुरकर मिळून गोंवळकोंडेकर यांचे राज्य बुडवावयास सैन्य पाठविलें. परंतु तें कार्य शेवटास गेले नाहीं.

शिवाजीच्या मृत्यु आणि त्याचे जागीं मराठा राज्याचा लढकरावर

एव हंबीर राव व मोरोपंत याणीं युद्धं कशीं केलीं. सुल-
 ल्जूम यास दक्षिणेचा अधिकार, मातक्यानदिला, तें
 गान. मोंगलांचें लश्कर विजापुर घ्यावयास आलें सणू-
 पाउदखानानें शिवाजीपाशीं कुमक मागीतली. तो
 जी मोंगलांचे मुलखी जाऊन उपद्रव करिताजाला.
 आणि तेथून लूट घेऊन माथारा येत असतां, वाटेंत मोंगलां-
 चा लश्करापासून मोठें संकट पावला. नंतर महत् स्वशौ-
 र्यें करून, आणि जासुदांचे चातुर्यें करून, तो व त्याचें सैन्य
 वांचलें. संभाजीची वार्तणूक. मोंगलांनीं विजापुरचा घे-
 रा उठविला; नंतर शिवाजीनें विजापुर करूं स कुमक केली
 होती, तीपासून कायलाभ पावले. तेणें करून त्याकाजी नि-
 रुत्साह जाला, यास्तव त्यास शिवाजीनें हितोपदेशार्थ, पत्र
 लिहिलें, त्याशिवाजीचा मृत्यु व त्याचे स्वभावाचें वर्णन. तोमे-
 ल्यानंतर तत्काधिपती कोण कोण जाले तें वर्तमान.

सोळाशें देशीं पासून सोळाशें एकुण नव्वद पर्यंत

भागदहावा

संभाजीराज्य घेत असतां त्याणें काय काय निर्देशपणा केला;
 त्याणें रवांदेरीपासून शिद्दीला हांकरूं घ्यावयाचा उद्योग केला,
 परंतु व्यर्थ गेला. औरंगजेवाचा पुत्र सुलतानमहंमद आ-
 कबर, तो आपल्ये संरक्षणार्थ संभाजीजवळ राहिला. त्या
 संभाजीचा सावत्रभाऊ राजाराम यास अधिपती करून, संभा-
 जीला काढावा असें त्याचे जवळचा लोकांहीं योजिलें, त्यावरून
 संभाजीनें कित्येक जिवें मारिलें. मोंगलांचें लश्कर कोक-
 णांत गेलें, तें संभाजीनें मागें हटविलें. त्याणें शिद्दीचा जं-
 जिच्यास घेरा घातला, आणि उठून गेला. मग पोर्तुगीस
 लोकांशीं युद्ध करूं लागला. त्याचा वजीर कलुषा याची गो-
 ष्ट. पूर्वी शिवाजीचे वेळेस जो लश्कराचा बंदोबस्त होता, त-
 सा संभाजीचे राज्यांत चालिल्या नाहीं; त्याचा परिणाम कसा
 जाला तें प्रकरण. औरंगजेब दक्षिणेच्या आला त्यानें
 त्याप्रमाणें चालवता तो. औरंगजेब

मोंगलांचे लश्करानें काय आचरण केलें तें. औरंगजेबानें गोंवळकोंड करारांशीं सल्ला केला. विजापूर मोंगलांनीं घेतलें तो प्रकार. त्यावर तें राज्य बुडून शहर ओस पडलें. पहिला जालेला सल्ला मोडून गोंवळकोंडें औरंगजेबानें घेतलें त्यावरून तें राज्य बुडालें. हंबीरराव मराठा सेनापती शिरजीरवानास जिंकून आपण मरण पावला तो प्रकार. करनाटकांत काय काय वर्तमान जालें तें. संभाजी केवळ अयोग्य असें समजून. सुलतान महंमद आकबर निघोन गेला. नंतर दक्षिण देशाची दुर्दशा जाली, तें प्रकरण. इंग्रेज लोकांनीं समुद्रांत उतरव केला तो प्रकार. संभाजी आपल्या वजिरा सुद्धा औरंगजेबाचे कैदेत सांपडला, या होतें मरण.

सोळाशें एकुणत घेदां पासून सत्राशें सात प्रथेंत.

भाग अकरावा

मराठ्यांनीं रायगडीं मसलत करून संभाजीचा पुत्र शिवाजी तो प्रौढ होई तो पत्तेंत, राजाचा सावत्र भाऊ राजा राम, तो पत्तेंतणी केला. मोंगलांनीं रायगड घेतला, तेथें संभाजीची स्त्री सुबाई, व पुत्र शिवाजी उभयतां सांपडलीं तीं, त्याणीं औरंगजेबाकडे नेलीं. राजाराम जिंजीस गेला तेथें त्याणें शिवाजीप्रमाणें अष्टप्रधानादिकरून, आपलें माहात्म्य वाढविलें. मोंगलांनीं जिंजीस घेरा घातला तें काम काही निमित्तानें राहिलें.

मराठे मोंगलांचा सुलखीं, घांस दाणा घेऊं लागले. तन्निमित्त औरंगजेब ब्रह्मपुरीं जाऊन राहिला. इंग्रेज लोक व पोर्तुगीस लोक यांचें कांहीं वर्तमान. संताजी व धनाजी उभयतां करनाटकांत जाऊन मोंगलांशीं युद्ध करून जय पावले; मोंगलांचा सरदारास जिंजी घेणें आवश्यक पडलें म्हणून, त्याणें राजारामास काढून लाविला, आणि जिंजी घेतली. मराठ्यांनीं सातान्याची राजधानी केली. राजारामाचा अष्टप्रधानांत कांहीं बदली जाली. कान्होजी आंगरे, व शिधोजी गुजर, यांची गोष्ट. संताजी घोरपडा कोणें प्रकारें मरण पावला तें प्रकरण.

राजाराम मोठें लश्कर जमा करून, खांदेशांत व बराडांत खंडणी घेऊं लागला. औरंगजेबानें करनाटकांतून जुलफि-

कारखान बोलावून आणून, राजारामाचे पाठीस लाविला. औरंगजेब फौजेसुद्धा सातार्यास आला, त्याणें युद्ध करून किल्ला घेतला. राजाराम याचा मृत्यु. त्याची स्त्री ताराबाई तिणें राज्य चालविलें. मराठ्यांचें प्राबल्य व मोंगलांची बलहीनता. मराठे लोक कोण कोण त्या कारणाथ, एकचिनें करून वागत गेले तें प्रकरण. औरंगजेब विजापुरीं येऊन मग त्याणें, वाकिंगके रागांवांस घेरा घातला ती गोष्ट. मोंगलांनीं घेतलेले किल्ले मराठ्यांहीं लढून माघारे घेतले. औरंगजेब अहंमदनगरीं येऊन मृत्यु पावला.

सत्राशें सातांपासून सत्राशें वीसपर्यंत.

भागबारावा.

शाहूला शाहू असें नांव कोणे प्रकारें प्राप्त जालें तें प्रकरण. तो शाहू दिर्घीतून सुटून, आपल्या राज्यावर आला; तेसमयीं ताराबाईनें तो खोद्दा स्मटला स्मणून युद्ध जालें. अकलकोटचा राजाची मूळ पीढिका. बाळाजी विश्वनाथ याचा उद्भव. मोंगल लोक व शाहू याची वर्तणूक. धनाजी जाधव याचा मृत्यु. ताराबाईनें पन्हाळ किल्ला घेतला, आणि कोल्हापुराची शिधांनी करून, तेथें राहिली. ताराबाईचा पुत्र शिवाजी याचा मृत्यु. संभाजी राजा होऊन ताराबाई बंडीस पडली. चंद्रसेन जाधव आणि बाळाजी विश्वनाथ, यांचा वाद होऊन, जीं जीं वर्तमाने जालीं तें. निजामउलमुलुरव याची गोष्ट. मोंगल व मराठे यांचें युद्ध. निजामउलमुलुरवानें कोल्हापुरकरांचा पक्ष धरिला; आणि शिधाजी घोरपड्यानें संभाजीचा पक्ष स्वीकारिला. मराठे लोक यांमध्ये फार अव्यवस्था जाली. कान्होजी आंग्र्यानें बहिरोपंत पेशव्याचा परामव केला. नंतर बाळाजी विश्वनाथानें कान्होजीशीं तह केला, तेणें करून मराठ्यांस हित होईल असें जाणून, शाहूनें बाळाजीला पेशवाई दिली. मग तो पुरंदरचें आधिपत्य पावला. नंतर मराठ्यांची कांहीं व्यवस्था दिखूं लागली, तो तपशील. शाहूचे स्वभावाचें निरूपण. फेरुकशोर बादशाहानें मराठे लोक आपणास अनुकूल द्वावयाचा उद्योग केला तो पर्याय. त्याणें

णें सैयद हुसेन अल्लीखानाशीं कृत्रिम केलें तो विस्तार. शाहू व सैयद हुसेन यांशीं तह होउन, सैयद दिल्लीस गेला. आणि फेरुकशेरास, पदच्युत करून दुसरा बादशाह स्थापिला. बाळाजी विश्वनाथ, चौथ, व सरदेशमुखी, व स्वराज्य, यांचा सनदा घेऊन सातान्यासआला. नंतर मराठे लो स्वराज्यांती क वसूल जमा करूं लागले तो प्रकार. कान्होजी आंग्र्याची गोष्ट.

सनसत्राशें विसांपासून, सत्राशेंसवीसपर्यंत

भागतेरावा

१३

निजामउलमुलुरवानें सैयदाचे आज्ञेंत घापाळी सोडून, मनांत, दक्षिण पावयाच्या निश्चय केली. त्यानंतर तो सैयदाचा सरदाराशीं युद्ध करून जैय पावला. सैयद हुसेन अल्ली खान, आपल्या बादशाहासहित, निजामउलमुलुरवाचा पोरिपत्यास दिल्लीहून निघाला. तो बाटेनें शत्रूच्या मारेक्यानीं मारिला. दुसरा सैयद अबदुलखान, तो निजामउलमुलुरवाशीं युद्ध करित असता पराभव पावोन त्याचे कैदेत सांपडला. त्यावरून दिल्लीमध्ये लोकानीं बादशाहास प्रसन्नतेसाठीं मोठा उत्साह केला. परशुराम त्रिंबकबाळाजी विश्वनाथ, व खंडेराव दामाडे, यांचा मरणासुळे, मराठी दरबारांत काय काय वर्तलें तें. बडोदेकर गाइकवाड यांचा मूळ पुरुष दमाजी गाइकवाड याचे मरणाचा प्रकार.

निजामउलमुलुरव यास बादशाहानें वश करून आपली वजिरी दिली. त्यानंतर तेथील दरबारी लोकानीं त्याचा नाशाचा उद्योग केला. गुजराथेचा अधिकारी हैदर कुलीखान, त्याचा नाशाविषयीं, निजामउलमुलुरवास बादशाहानें गुप्तपणें आज्ञा केली. तो निजामउलमुलुरवाचे हातून पराभव पावला. मग बादशाहानें निजामउलमुलुरवास बकील सुतलखानांमोठी पदवी दिली. बाळाजी विश्वनाथाचा पुत्र बाजिराव याचें वागणें. होळकर, वशिंदे, यांची उत्पत्ती. उदाजी पंवाराची वर्तणूक. बाजीराव, बाळाजी विश्वनाथाचा पुत्र याणें काय काय मसलत केली.

ली; तीचा प्रतिपंथी श्रीपतराव झाला तें प्रकरण. शकर खेराजवळचे लढाईचा प्रकार. सुरतेचा अधिकारी, रुस्तुमअल्ली, तोपिलाजी गाइकवाडाचे घातास प्रवर्तला. अमदाबादचा अधिकारी आमेदखान, तो कांताजी व पिलाजी यांस चौथ देता जाला. तो पेशवा जमाकर्ते समयी, त्या उभयतांचा कलह होऊन; कांताजीचा विभाग माथी नदीचे वायव्येस ठरला; व अग्न्याची कडचा विभाग पिलाजीचा ठरला. अमदाबादेस, शहाबागेजवळ लढाई झाली तें. गुजराथचे व्यवळेचा प्रकार. बाजिरावानें माळव्या सुलखीं स्वारी घातली.

सन सत्राशें सत्ताविसांपासून सत्राशें चौतीसपर्यंत

भागचौदावा

१४

निजामउलसुलुखानें, आपलें बळ वाढवाया करितां, मराठी सरदार लोकांत कलह उत्पन्न करावा; सणून काय काय उद्योग, केला तें प्रकरण. त्याणें प्रतिनिधीचा योगें शाहूशीं तह करून; हैदराबादचे चवथाईची सोडविट्टी घेतली. तो तह पेशव्याचे मन्सूस आला नाही. निजामउलसुलुखानें, शाहू, आणि संभाजी, या उभयतां बंधूंत वैमनस्य पाडावयाचा यत्न केला; तो पेशव्यानीं व्यर्थ पाडिला. त्यावरून पेशवे, व निजामउलसुलुख, यांचें युद्ध जालें. नंतर तो निजामउलसुलुख याचा, बाजिराव पेशवे, यांचा शहाणपणापुढें उपाय चालेना; सणून तहाचें बोलणें करूं लागला.

बाजिराव गुजराथची चौथ, व सरदेश सुलखीची, सन्दा पावला. कोल्हापुरचा राजा संभाजी, व प्रतिनिधी, हे उभयतां युद्ध करून; संभाजी पराभव पावला. पेशवे बाजिराव, व सेनापती दाभाडे, या दोघांचें युद्ध जालें; त्यांत बाजिरायाचा जय होऊन; दाभाडा मृत्यु पावला. निजामउलसुलुखाची वर्तणूक. गुजराथ सुलखांत पिलाजी गाइकवाड, व जोतपुरचा राजा, आभीशिंग, यांचा युद्ध प्रसंग घडला. त्यापुढें आभीशिंगानें पिलाजीचीं तह करावयाचे निमित्तें करून, मारेकरी पाठवून त्यास मारिला.

बुंदलखंड सुलखीं, राजा चतुरसाल, याणें पेशव्यास कुमके

स घेऊन भोंगलास बुंदलखंडातून पार केला, यास्तव त्याणें बाजिरावाला कोहीं सुलुख बक्षीस दिला. राजाजयशिंग यास माळव्याचें आधिपत्य प्राप्त झालें, तें त्याणें बाजिरावास दिलें.

सनसत्राशें चवतीसांपारतून सत्राशें चाळीसपर्यंत भागपंधरावा

१५

मराठीलोकांची वर्तणूक. रघुजीभोंसल्यास सेनासाहेब रूभा पदवी प्राप्त झाली. वाडीचे सावंत, व आंग्र्या, व शिंदी यांचें वर्तमान, बाजिराव पेशवा माळव्या सुलखांतून; माघारा आला, तें दत्त. मल्हारजीहोळकर याणें सुलखांत स्वार्था घातल्या तें प्रकरण. दिल्लीचा बादशाहीने निजामउलमुलुख आपणास वशा व्हावा अर्थान उद्योग केला तो विस्तार.

बाजिरावास स्वर्चाची अडचण पडली; यास्तव त्याणें बादशाह याशीं तह करून माळव्या सुलखां कोहीं अधिकार पावला.

त्याशिवाय त्यास दक्षिणेंतही सरदेवा पाडेपणा मिळाला.

भोंगल व बाजिराव यादोहीपक्षां युद्धाची सिद्धता जाली, तेव्हां निजामउलमुलुखानें भोंगलांचा पक्ष स्विकारिला.

बाजिरावानें पराक्रम करून दिल्लीचा दरवाजापर्यंत प्रवेश केला तो प्रकार. आंग्र्यांची हकीगत. बाजिरावानें निजामउलमुलुखाचा लश्करास भोपाळाजवळ घेरा घालून असा उपद्रव केला कीं; त्यास याशीं तह करावा लागला. पोंदुगीस लोक, व इंग्रेजलोक यांची वर्तणूक. पेशवे व रघोजीभोंसले यांचें युद्ध झालें तें. दिल्लीमध्ये फारशी सुलखाचा नादरशाहनामा बादशाह आला; त्यामुळे भोंगल लोक संकर पावले तें प्रकरण. मग थोडकेच दिवसांनीं त्याणें दिल्लीचें तक्त

भोंगलांस माघारें देऊन; आपण आपले सुलखां गेला.

मराठ्यांनीं वसईकिल्यास घेरा घातला ती कथा. पेशव्यांनीं दक्षिण घेतल्याचे पूर्वी माळवा व बुंदलखंड या दोहों सुलखां कायकाय बंदोबस्त केला तो प्रकार. पेशवा हिंदुस्थानांत संचार करूं लागला. मराठ्यांनीं संभाजी आंग्र्यावर कांहीं मसलत केली होती ती, बाजिरावाचा मरणासुळे सिद्धीस न गेली. हिंदुस्थान व दक्षिणदेश आदिकरून सर्व सु

लखांचा

लखांचा

लखांचा

लखांचा

लखांचा

लखांचा राज्याचीं वर्तमानें. बाजिरावाचा स्वभावाचें स्वरूप कथन, व त्याचें पुत्र बाळाजीबाजिराव. व रघुनाथराव, व जना-
र्दनबावा, व समशेरबहादुर यांची गोष्ट.

सनसत्रादोंचाळिसांपासून सत्रादों एकुणवन्नासपर्यंत भाग सोळाचा

१६

कर्नाटकांत मराठ्यांचा प्रवेश. रघोजीभोसला याणे बा-
ळाजी बाजिराव यास पेशवाई नमिळावी म्हणून राजाजवळ उ-
द्योग केला तो श्रेयदास न गेला. चिमणाजी आपा याचा
मृत्यु. पेशवा राजापासून मुहळाभाची सनद पावला.
भास्करपंत बंगाल्यांत निघले. दमाजी गाईकवाडानें माळ-
व्यांत स्वार्था घातल्या. अल्लीचेरदीखानानें भास्करपंतास
बंगाल्यांतून काढून दिल्यावर, रघुजीभोसला याणें स्वयं स्वां-
री केली. तेव्हां दिल्लीचा बादशाहानें पेशव्यास माळव्या
चा अधिकार केंद्रितर लाजाची आका दाखविली यास्तव
त्याणें अल्लीचेरदीखानाचा पक्ष स्वीकारून रघुजीला तें धू-
न घालविला. अग पेशवा बादशाहापासून माळव्याची
सनद पावोन साने आस आला. त्यापुढें रघोजीभोसले
आणि बाळाजीबाजिराव पेशवे यांची काही सभे जून पड-
ली. निजामउलमुल्क याची काही गोष्ट. रघुजी
चा भास्करपंत, व मोठेमोठे मानकरी मराठे सरदारपुनः बं-
गाल्यांत गेले ते अल्लीचेरदीखाचा कपटानें घातें करून मा-
रिले गेले, आफगाणाचा बादशाह आमेदशाह अबदाली
याची गोष्ट. दिल्लीचा बादशाहाचा मृत्यु. आणि त्याचा
पुत्राचें स्थापन. निजामउलमुल्कचा मृत्यु. नाशिर
जंग मोठें सैन्य घेउन कर्नाटकास चालिला. राजाराम
राजा कसा प्रगट झाला तें प्रकरण. त्यानंतर साता-
र्यास सकवारबाईची व ताराबाईची काय वर्तणूक झा-
लीती. बाळाजीने सकवारबाईला कोणे प्रकारें सती
घालविली तो विस्तार.

पेशव्यानें रघुजी भोंसला व इतर सरदार वशा केले. पुणे मराठे लोक यांची राजधानी झाली. पेशवा व सदाशिवराव भाऊ यांमध्ये कांहीं कलह उत्पन्न झाला. रामचंद्रबाबा शोणवी याचा उद्भव. पेशव्यानें गाजीवदिन निजामउलमुलुरवाचा वडीलपुत्र, याचा पक्ष अंगीकारिला, आणि फ्रांशीस लोकांनीं मुजाफरजंगाचा पक्ष धरून त्यास निजाम पदवी दिली. मुजाफरजंगाचा मृत्यु, व सलाबतजंगास निजाम पदवीचा लाभ. पेशवा गाजीवदिनाचा कामासाठीं कृष्णे पर्यंत गेला, परंतु ताराबाई व ताराबाईच्या मुलांचे माघारा आला. राजास मोठ्या अडचणीनें बंदी पडला. सलाबतजंग फ्रांशीस लोकांचा आश्रय करून गाजीवदिन लुटित पुण्याकडे गेला. रघुजी भोंसल्यानें कायकायस पादन केले तें प्रकरण. मीरहबीब याचा मृत्यु. दिल्लीकडील कांहीं वर्तमान व मराठे त्या कामांत शिरले तो किस्तार. गाजीवदिन त्रिंदा व होळकर, यांचा आश्रय करून दिल्लीहून दक्षिणेस आला, तो आपली निजामपदवी पावेल असें सिद्ध झालें अशा आपण मृत्यु पावला. सलाबतजंग निजामपदवी पावल्यावर त्यानें पेशव्यास कायकाय दिलें तो प्रकार. पेशव्यानें कर्नाटकीं रचारी केली. पेशव्यानें आपला भाऊ रघुनाथराव गुजराथेंत पाठविला तो तें कार्य करून हिंदुस्थानांत गेला. रघुजी भोंसल्याचा मृत्युच त्याचा चोद्यां पुत्रांची गोष्ट. पेशवा व ताराबाई यांची समजूत झाली ती कथा. दिल्लीकडचे कांहीं वर्तमान. दिल्लीचा आमेदशाह पादशाह याचे गाजीवदिनाचा पुत्रानें डोळे काढून त्यास कैदेत ठेविला, आणि जानदारशाह ह्मणून पूर्वीचा बादशाह त्याचा नातू तत्काधिपती केला. पेशव्यानें आंग्र्याचा मुलुरव घ्यावयाविषयीं इंग्रजांशीं कांहीं बोलणें करून तें काम झाल्याचे पूर्वीच, त्याला सावनूर घ्यावयाकरितां तिकडे जावयाचे अगत्य पडलें. इंग्रजांची लढाऊ जाहाजे जाऊन रुवर्णादुर्गकिल्ला घेतला

घेतला. तो मराठ्यांस सोंपविला. मराठे याणीं आंग्र्यांचा मुलुख व किल्ले घेऊन विजयदुर्गास घेरा घातला असतां त्यांचे कुमकेस इंग्रजांचीं जहाजे जाऊन मराठेलोक आपल्या लोकांत न घेतां तो किल्ला घेतला. मराठेलोक जाऊन त्याणीं सावनूर किल्ला घेतला. फ्रांशीसलोक यांस दक्षिणेकून काढावयासाठीं पेशवा व सलाबतजंग याणीं मसलत केली, ती बसीचा युक्तीपुढे सिद्दीस गेली नाही. पुण्यामध्ये पेशवे, आणि मुंबईचे इंग्रज यांची समजूत झाली तो प्रकार.

सन सत्राशें छप्पन्नापारून सन सत्राशें साठ पर्यंत १नागअठराचा

रघुनाथराव लक्ष्मणकरां हिंदुस्थानांत स्वारीस गेला, पेशवा कर्नाटकांत जाऊन श्रीरंगपट्टनचा खंड घेतला. रवड्या जवळचे लढाईचा प्रकार. त्सेकरचा सरदार हेदरअल्ली याचा उत्कर्ष. हेदराबादचे दरवारी कांहीं आभ्यंतरीय कृत्रिम झाले, ते व त्याचा शेवट. इंग्रजलोकांनीं सरत घेतलीं तें प्रकरण. पुनः मराठे याणीं कर्नाटकांत संचार केला तो व हेदराबादचे कांहीं विशेष वर्तमान. सदाशिवरावाचा स्वभावाचे निरूपण. त्या सदाशिवरावास त्सेकरां घातला असतां तो वाचला तें प्रकरण. आमदनगर मराठ्यां हीं कृत्रिमकरून घेतले. सदाशिवराव सेनेचे मुख्यत्व पावोन रघुनाथराव कारभार करूं लागला, तो प्रकार. दक्षिणेंत मराठे व मोगल यांशीं युद्ध होऊन मराठ्यांस काय लाभ झाला तो पर्याय.

सन सत्राशें साठांपारून एकसष्ट पर्यंत

१नागएकुणिसाचा.

आफगाणाचा बादशाह आमेदशाह अबदाली याणें हिंदुस्थानांत येऊन दिल्ली व मथुराशहर लुटले. रघुनाथराव याणें मुलतान व लाहोर पेशव्याचे सत्तेंत आणिले तें प्रकरण. राणोजीशिंदा याचा पुत्राचें कांहीं वर्तमान.

दिल्लीचा बादशाह अलमगीर यास शाबूदिन वजीर याणें

याणें मारून टाकिला. अब दाली बादशाह याणें मुलतान व लाहोर यांतून मराठ्यांस घालविले आणि आपण दिल्ली कडे चालिला. त्याणें मराठे सरदार यांचा पराभव केला; त्यावरून सदाशिवराव त्याचा पारिपत्यास दक्षिणेहून निघाला. तो पुढें जात असतां त्यास कित्येक सरदार येऊन मिळाले. त्या योगें त्याचें सैन्य फार वाढलें. मग त्याणें ति कडे जाऊन दिल्ली हस्तगत केली, आणि नवा बादशाह स्थापिला. पानपत्ताजवळची लढाई. त्यांत मराठ्यांचा बहुत नाश झाला. आफगाण लोकांचा क्रूरतेचें निरूपण. बाळाजी बाजिराव पेशवा याचा मृत्यु. त्याचा स्वभावाचें कथन.

सनसत्राशें एकसष्टांपासून सासष्टपर्यंत भागविसावा.

माधवराव पहिलाक पेशवा झाला तें प्रकरण. तासबाईचा मृत्यु. निजाम अहली मराठी लोकांत वेंचनस्यें पडलीं झालीं संधी पाहून त्यांस जिंकावया करितां निघाला. टोंक्याचा देवस्थानाचा भंग निजाम अहलीनें केला तें प्रकरण. तो निजाम अहली पुण्याजवळ येऊन त्याशीं व पेशव्याशीं तह झाला. रघुनाथराव व माधवराव पेशवे यांचा विघड झाल्यामुळे रघुनाथराव औरंगाबादेस गेला तेथें त्यास मोंगलांची कुमक मिळून तो माधारा पुण्यावर येत असतां माधवराव पेशवा आपल्या सृष्टपणानें त्याचा स्वाधीन झाला. रघुनाथराव मुख्यत्व पावोन त्याचा अनुचित आचरणें करून मोठ्-मोठ्या लोकांचीं मनें विटलीं; तेणें करून ते कित्येक जाऊन मोंगलांस मिळाले. त्यावर मोंगल ब्राह्मणाचें राज्य बुडवावया सज्युक्त झाला. मोंगल पुण्यास येऊन तें शहर लुटून तेथचा कित्येकां घरांचा रवंड घेऊन कित्येक घरे जाळिलीं. शेवटीं रघुनाथराव चांगला समय पाहून मोंगलांचा लश्कराचा अगदीं पराभव करिता झाला. नंतर औरंगाबादेस पेशवे आणि मोंगल यांचा तह झाला. हैदर अहलीचा उत्कर्ष. माधवराव फार युक्तीनें त्या हैदराचा पराभव करिता झाला. पेशवा व निजाम अहली मिळून जानोजी भोंसला याशीं

पुढ करून त्यापासून दिलेला मुलुरुप कित्येक माघारा घेतला.

सन सत्राशें सासणांपासून बाहात्तरपर्यंत भाग एक विसाचा.

इंग्लीश सरकार कंपनी बहादुर यानामाचें अर्थसूचन व त्या इंग्लीश लोकांहीं हिंदु मुलुरुपीं कोणे निमित्ते प्रथम प्रवेश केला तें प्रकरण. पुढें त्याहीं आपल्या रक्षणार्थ राजमंडी घेतली. मग त्यांहीं आणि निजाम अहदीशीं स्नेह पडला ती गोष्ट. माधवराव पेशवा करनारकीं जाऊन तेथे चाखंडणीचें बहुत द्रव्य घेऊन माघारा पुण्यास आला. रघुनाथ रावानें हिंदुस्थानांत रावणें केलीं. मुल्हारराव होळकर याचा मृत्यु. रघुनाथराव गोहदचा राण्याचें स्थान घ्यावयास गेला तो तेथें सिद्धी न पावतां माघारा पुण्यास आला, तेथें आपला पुतण्या माधवराव पेशवा या विषयीं त्याचा मनांत कांहीं अविदबास उत्पन्न होऊन तो होळकर व हुमाजीगाइकवाड वंजानोजी भोंसला यांचा साहाय्यानें पुढें करून न सर्वराज्य आपणास इच्छिता झाला. मग मोठा युद्ध प्रसंग होऊन रघुनाथराव माधवरावाचे केंदेंत सांपडला तो प्रकार. माधवराव व निजाम अहदी एकचित्त होऊन जानोजी भोंसलाचे मुलुरुपीं गेले ती त्यांस शरणे आल्यावर पेशवांच्यांस हितायह असा जानोजीशीं तह झाला तो विस्तार. माधवराव करनारकांत जाऊन हेदर अहदीचा बहुत मुलुरुप घेतला. मनवगळचा किल्ला घेतेसमयीं घाडगे कुळांचे दोनभाग यांचा पुरातन वाद उत्पन्न पुनः झाला ती कथा. करनारकांत माधवराव आपलें लडकर त्रिंबकराव मामाचा स्वाधीन करून आपण माघारा पुण्यास आला. त्या त्रिंबकराव मामानें हेदरास जिंकून त्याशीं तह केला. पानपतचे लढाईनंतर हिंदुस्थानांत कायकाय वर्तमानें झालीं त्यांचा विस्तार. विसाजीकृष्ण सैन्यासहित हिंदुस्थानांत गेला. दिह्दीचा बादशाहानें इंग्लीशांचा आश्रय धरिला. नजीबअदबला बाणें मराठ्याशीं तह केला. दिह्दीचा बादशाह इंग्लीश लोकांचा आश्रय सोडून मराठी लोकांकडे गेला.

गेला. रूजाउदवला व रोहिले मिळून मराठे लोक यांस मु-
लखांतून बाहेर घालवावयास सिद्ध झाले. दिल्लीच्या बादशा-
ह दक्षणी ब्राह्मणाच्या अनृतस्यभावास कंटाळीन. त्याणें आप-
ल्या सरदाराला सर्व मराठे हांकून घावयास सागीतले.
माधवराव पेशवा याच्या मृत्यु, व त्याचें गुणकथन. रामशा-
स्त्री याची गोष्ट.

सनसत्राशें बाहारां पासून सत्राशें पंचेहत्तरांपर्यंत भागवेविसावा.

२२

रघुनाथराव बंदीतून रूढला. परंतु नारायणराव पेशव्याच्या
कांहीं लंढ्यामुळे पुनः बंदीत पडला. नारायणरावाला मारे-
करीयाणीं मारिला. मराठ्यांचें सैन्य दिल्लीलां तून माघारें
फिरलें. रघुजी भोंसला यास त्यांनासाहेब रूभा पदवी प्राप्त झा-
ली. निजाम अल्लीवर रघुनाथराव याचें युद्ध होऊन निजा-
म पराभव पावोन त्याणें रघुनाथरावास दिलेला सुलुख याणीं
त्यास माघारा दिला. रघुनाथराव कर्नाटकांत गेला असता
कारभारी लोकांही त्यास अहित अशी कांहीं मसलत केली
त्रिंबकरावमामा रघुनाथरावाशी युद्ध करून पराभव पावला.
मग रघुनाथरावानें हिंदुस्थानांत जाऊन इंग्लीश व होळकर
व शिंदे याशीं आपल्या साहाय्यार्थ कांहीं बोलणें लाविलें.
पुण्यांत कारभारी लोकांमध्ये ते मनस्य पडून त्यांचा दोनफ-
ळ्या झाल्या. हेदरअल्लीनें कर्नाटकातील सुलुख मरा-
ठ्यांच्या घेतला. विलायतेतून कंपनी सरकारचे आजेनें मु-
बेहून कोणी वकील साहेब पुण्यांत रहावयास गेला.
इंग्लिशांहीं भडोजकिह्वा घेतला. गाणेंनामें साष्टीच्या किह्वा
इंग्लिशांहीं घेतला. शिंदा व होळकर. यांहीं राघोबाचा प-
क्ष सोडिला; यास्तव राघोबा बडोद्यास गेला. गाडकवाड-
चे कुमकेचें कांहीं रत्त. राघोबा व इंग्लीश यांचें बोलणें हो-
ऊन तह झाला. त्याप्रमाणें त्याचे कुमकेस इंग्लीशांचें ल-
श्कर आलें. ते व रघुनाथराव यांचें लश्कर मिळून कसें
कसें वर्तलें तो विस्तार. आरासाजवळचे लढायांचा प्रका-
र. जहाजाची लढाया. फतेदिंग गाडकवाड याच्या इं-
ग्लीश व राघोबा यांशीं तह झाला. रघुनाथराव याच्या

उत्कर्ष. व माधवराव नारायण पेशवा यांचा द्वास लोकांमध्ये
दिसू लागला.

सनसत्राशें पंचाहात्तरांपासून एकुण ऐशींपर्यंत भागतेविसावा.

२३

रघुनाथराव मुंबई सरकारापासून आपलें कार्य कळ-
न घेत होता, तें कलकत्ता याचे मुख्य साहेब आणि त्यांचें मंत्र
दायकमध्ये पडल्यामुळें सिद्दीस गेलें नाहीं. कलकत्त्या हूनको-
णी वकील साहेब पुरंदरास आला, त्याचे व पुरंदरचे कार-
भारी लोक यांचें वागणें व त्या वकीलाशीं त्या कारभारी मंड-
ळानें तह केला तो विस्तार. हैदराबादीनें पेशव्यांचा कांहीं
मुलुख घेतला. सदाशिवराव यांच्यासोबत घेणारा सदा-
बा यांचा उत्कर्ष व प्रभाव आणि मृत्यु. राजारामराजा
यांचा मृत्यु व त्यांचे जागीं त्रिवकजी भोंसला यांचा पुत्र शा-
हू महाराज नामें करून स्थापिला. कोल्हापुरकर व मुधो-
जी भोंसला यांचें कांहीं मागील वर्तमान. पुण्यांत कार-
भारी लोकांमध्ये वैमनस्य पडून दुफळी झाली. मोरोबा
फडनवीस यांची मंडळी मुख्यता पावोन राघोबास आण-
वून तो मुख्य करावा अशी मसलत ठरली. नाना फडनवी-
सानें आपला अर्थ साधावयासाठीं सकपट युक्ती केल्या तो
प्रकार. त्यावरून राघोबाविषयीं मोरोबांचें मन फिरून
त्यास रघुनाथरावाविषयीं इंग्लीश बोलत असतां ही त्याणें
राघोबाचें अगत्य टाकिलें. नाना फडनवीस व त्याची मंडळी
श्रेष्ठता पावोन तो मोरोबा फडनवीस व त्याची मंडळी
केद केली. फ्रेंडांचा वकील पुण्यांत येऊन प्रतिष्ठेनें वा-
गला तो प्रकार. त्या निमित्तें कलकत्त्याहून सहा पलटणें
लवकर मुंबईस येऊं लागलें. नंतर मुंबई सरकारांत मस-
लत ठरली कीं, राघोबास बळेंच पुण्यामध्ये स्थापावा.
त्यावरून नाना फडनवीस यांची तयारी. इकडे मुंबईसर-
कारचे मंडळींत वैमनस्य पडल्यानें राघोबाचा कार्यास इ-
ंग्लिशांचें लश्कर विलंबें करून बोरघाटावर जमा झालें.
मग तेथून पुढें तळेगांवांजवळ मराठी लश्कराची गांठ प-
डली असतां त्या मुख्य साहेबांस कांहीं भय वाटोन, ते
पुढें

पुढें नजातां त्याहीं मागे हटावें असा नेम केला; त्या संबंधें वडगां-
वां जवळ त्या इंग्लीशा लोकांचेर कांहीं अनर्थ पडला तो प्रकार.

बंगाल्याहून इंग्लीशांचें लडकर मुंबईस येत होतें तो वि-
स्तार. महादजी शिंद्यानें रघुनाथरावाविषयीं कायकाय व-
र्तणूक केली त्या गोष्टीचें कथन. त्या शिंद्यानें सरचारास
बापू व चिंतोविठ्ठल हे दोघे नानाफडनवीसाचा स्वाधीन केले.

ते त्यास अनिष्टकारक ह्मणोन त्याणें त्यांस बंदीत ठेवि-
ले असतां. त्या प्रतिबंधातच ते उभयतां मृत्यु पावले.

सनसत्राशें एकुण ऐशीं पारसून पंचायशीं पर्यंत भागचौविसावा

जनराल गाडुडसाहेब यांना नानाफडनवीस यांचें तहविष-
यीं काहीं बोलणें झाले. इंग्लीशा दुसऱ्याचा पक्ष नधरितां
स्वयेंच मराठ्यां लोकांशीं युद्ध करूं लागले. मग बडोद्यां
जवळ दुभायशाह आहें तेथें इंग्लीशांचें लडकर जाऊन
ते ठिकाण घेतलें. फत्तेशिग गाडकवाड यांशीं तह केले
चा प्रकार. पेशवाचा लोकां पारसून अमदाचाद कोट
इंग्लीशांहीं लडोन घेतला. मग गाडुडसाहेब यास जिं
कायथा करितां शिंदे व लडकर गुजरातत गले ते कोण-
कोणत्या प्रकारें वागले ते प्रकरणां बंगाल्याहून लडकर
र येऊन ग्याल्हेर व लाहोर हे दोन्ही किल्ले घेतले. कोक-
णांत इंग्लीशा व मराठे युद्ध करिते झाले तो प्रकार. दुघारा
जवळची लढाई. वसयी किल्ला इंग्लीशांहीं हस्तगत के-
ला. जनराल गाडुडसाहेब कच्चा मरकलतीनें बोरघारास
टाणें धरून राहिला, मग मुंबईकडे त्यास हटून जाणें प्राप्त
झालें. त्यांत त्याचा कांहींसा नाश झाला. बंगाल्याचें ल-
डकर शिंद्याचा मुलखांत शिरलें तो प्रकार. मद्रासचे कु-
मकेस कलकत्याहून लडकर पायवाटेनें पाठिविलें तेस म-
यीं सुधोजी भोसल्याचें लडकर त्या लकत्यास होतें तसे
बंध आपल्या लडकरास अडथळा न होण्याविषयीं कलक-
त्याचा साद्वेवानें तो सुधोजी स्वपक्षानुसारी केला.
सर्व मराने व इंग्लीशा यांचा महादजी शिंद्याचा द्वारें तह झाला.

ला. दिह्दीकडील कांहीं वर्तमान. हेदर अह्दी मर-
ण पावल्यावर त्याचा पुत्र टिपू आर्चे वागणे. मद्रासेचा इंग्ली-
शांहीं सालप्याचा तहाचा वेत ध्यानांत न आणितां टिपूशां
वेगळा तह केला. नाना फडनवीस व निजाम याची टि-
पूवर कांहीं मसूलत झाली. रघुनाथरावाचा मृत्यु व त्याचा
पुत्रांची कांहीं गोष्ट. सन् सत्राशें व्याहतरांपासून दिह्दीक-
डे कायकाय वर्तमान झालें तें प्रकरण. रुजां अदवल्या-
चा मृत्यु. नजी फरखानाचा दत्तपुत्र याणें शिंद्याची कुमक
मागीतली. तेणें करून तो शिंदा दिह्दीमध्ये फार योग्यता
पावला. त्या योगें शिंदा उन्मत्त होऊन त्याणें इंग्लीशां-
स कांहीं अमर्बाद मागणें केले. त्या करून ते रूष्ट होऊन
त्यांहीं शिंद्याची मध्यस्थता दूर करून. आपला कोणी सा-
हेब नेहेमी पुण्यास आसावा सा नेम केला.

सनसत्राशें पंचायतीं पासून नव्वदपर्यंत

भाग पंचविसावा

टिपू नरगुंदचा देसाया बरोबर कसकसा वागला तें प्रकरण.
त्या टिपूनें हिंदू व मुसलमान कसकसा मसलमान केले. नाना
फडनवीस याणें टिपूला जिंकावयाविषयी इंग्लीशांजें कुमके
विषयी यत्न केला परंतु तो दिह्दीस गेला. त्या पुण्याहून
मराठ्यांचें लश्कर निघालें तें निजाम अह्दी व सुधो जी भोंस-
ले यांस मिळून टिपूवर चालिलें. बहामी किह्दा युद्ध क-
रून मराठ्यांहीं घेतला. तुकोजी होळकर कितुरास जाऊन
कायकाय करिता झाला, तो प्रकार. सावनुरचा नवाबाची कां-
हीं गोष्ट. टिपूनें एकाएकी मराठ्यांतहाचें बोलणें लाविलें तो
विस्तार. महादजी शिंदा दिह्दीमध्ये योग्यनेस चढूं लागला
असतां. त्याणें अन्यायकर्में केलीं त्यामुळें मुसलमान लोक
त्याचा द्वेष करूं लागले. त्या शिंद्यानें रजपुतांकडे खंडणी
मागीतली असतां. ते सारे एकत्र मिळून त्याशीं युद्ध करिते
झाले. त्या युद्धाचा प्रकार व त्याचा शेवट कसा झाला तें प्रकर-
ण. त्या शिंद्यास संकट प्राप्त झालें असतां तो कसकसा वाग-
ला तें प्रकरण. त्यास पुण्याहून कुमक येऊन पोहचली.

आग्याजवळची लढाई. इस्मायलबेगाचा पराभव. कोणी
गुलामकादर मामा यांचे आचरण व त्याचा मृत्यु. शिंदा दिल्ली
मध्ये पुनः मोठी योग्यता पावला. त्याणे आपल्या लश्कराचा
कायकाय बंदोस्त केला तो विस्तार.

सनसत्राद्रीं नव्वदां पासून ब्याण्णचपर्यंत

भागसच्चिसावा

२६

टिपूने पेशव्यांशी तह केलेला मोडून फौजेची तयारी केली.
नंतर टिपूने इंग्लीशांचा मित्रत्वावनकोरवाला यांशी युद्ध के-
ले असता, त्याचा पारिपत्याविषयी इंग्लिश व मराठे व मोंगल,
यांचे ऐक्य झाले. इंग्लीशांची दोन्ही पराक्रामभाऊस मिळून
टिपूशी युद्धाचा उपक्रम केला. धारवाड किल्याचा युद्धाचा प्र-
कार. मद्रासेकडून इंग्लीशांचे लश्कर आले त्यांचे वाय-
णे. मोंगलांची कर्तणूक. हरिपंत फडके व परशुराम
भाऊ यांचे लश्कर इंग्लीशांस मिळाले तो विस्तार.
लाटकानवालिसाने टिपूचा पराभव करून श्रीरंगपट्टणास
घेरा घाला ययाची तयारी केली असता, अन्न तृणादि तोट्या
मुळे त्यास तो उद्योग सड्याचा लागला. यानंतर इंग्लीश व
मराठे व मोंगल यांचा टिपूला मुलखास संघार झाला
तो प्रकार. लाटकानवालिसाने पुनः श्रीरंगपट्टणास घेरा
घातला. मग सद्दा झाल्यावर इंग्लीश व मराठे व मोंगल
यास कायकाय लाभ झाला ती कथा. परशुरामभाऊ
श्रीरंगपट्टणास विलंबेकरून आला तो विस्तार. त्यास
तेथून माघारा पुण्यास जाताना वाटेने बहूल उपद्रव सोसा
वा लागला.

सनसत्राद्रीं ब्याण्णचां पासून पंचाण्णचपर्यंत भागसत्ताविसावा.

२७

महादजी शिंदा पुण्यातील कारभारी मंडळीपेक्षां वर्चद हो-
ण्याविषयी पुण्यास गेला. पेशव्यास वश करून व्यावया-
विषयी त्याणे उद्योग करूकसा केला तो प्रकार. पेशव्यास
वकील मुतलकनामे पदवी प्राप्त होऊन पेशव्यानेही महा-
दजी शिंद्यास आपला हस्तक करून दिल्लीचा कामावर

स्थापिला

स्थापिला. तो विस्तार. रजपूतांचा मुलखांत शिंदे होळ-
करांचा सरदारासरदारांची लखेरीजवळ लढाई झाली
तें प्रकरण. त्यामुळे पुण्यातील बहिवाटीत कांहीं अंतर
पडलें. नाना फडनवीस याणें पेशव्यांशीं एकान्त करून आ-
पली मुख्यता स्फुट केली. महादजी शिंद्याचा मृत्यु.
त्याचा स्वभावाचें व बुद्धीचें वर्णन. त्याचे जागीं त्याचा भावा-
चानातू दवलतरावशिंदा याची स्थापना. बडोद्याचें वर्तमा-
न. गोविंदरावगाडक्याड यास बडोद्यांत अधिकार प्राप्त
झाला. महाराष्ट्र मुलखाचा पश्चिमभाग समुद्रतीर तेंथचे
मंडलाधिपति त्यांचीं वर्तमानें. त्यांहीं चांचेपणा केला
तो व त्यांचें निघारण. मराठी लोकांक व्हिल्या लढाईची चा-
ल द्याकून पलटणाचा भेरं वशाचर लढूं लागल्याकें काय काय
परिणाम झाला तो प्रकार. होळकरानें पलटनें चाकडीस देवि-
लीं. मराठीस मुदाय मिळून निजामाशीं बाकी ऐकून
मागावयाचे निमित्तें युद्धास सिद्ध झाले, व खरड्याची
लढाई. निजामाचा पुत्र अहोजहा तो मृत्यु पावला ना-
ना फडनवीस याची कांहीं गोष्ट.

सन सत्राशीं पंचाणवां पारून नव्यापणीचपर्यंत भागअष्टाविसा

नानाफडनवीस माधवराव नारायण पेशवा यास कोण-
त्या प्रकारें बंदोबस्तानें आगवीत होता तें व सातान्याचा रा-
जा वारधुनाथरावाचें कुटुंब यांस कशा बंदोबस्तांत रक्षिलें
तें प्रकरण. रघुनाथरावाचा औरसपुत्रांत बाजीराव व-
डोळ त्याचे मुण वस्वरूप याचें वर्णन. त्या बाजीरावावि-
षयीं नानानें फार मत्सर केला तो पयाय. माधवराव ना-
रायण पेशवा व बाजीराव रघुनाथ हे दोघे नानाचा बंदोब-
स्तांत होते थान्नव ते समदुःखी होऊन त्या उभयतांची भेत्री
झाली. तें नानास विदित होऊन त्याणें त्या उभयतांचा
विशेष बंदोबस्त केला. तें माधवरावास सहन नहोतां
त्याणें भाडीवरून उडी टाकिली, आणि मृत्यु पावला.
नानानें बाजीराव, गार्दीचा अधिकारी नव्याचा स्वप्न यत्न
केला

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com